

Ένα παιδί, λίγο μετά τα 12, φωτογραφίζεται με μια Kodak Instamatic 233, δυο μέρες μετά το Πάσχα του 1970, μπροστά από το ξύλινο σκηνικό ενός μπαρ.

Είναι ο χώρος εστίασης του ξενοδοχείου Ξενία της Καστοριάς.

Η άνοιξη εκείνου του έτους, έκρυβε πολλά ακατανόητα πράγματα στη συνείδηση ενός παιδιού.

Στις καλύτερες των περιπτώσεων, καθώς ο χρόνος κυλούσε, άρχισαν σιγά – σιγά να γίνονται κατανοητά.

Στις χειρότερες, παρέμειναν ακατανόητα.

Ήταν δύσκολο π.χ. να κατανοήσει, τότε,

εκείνον τον πόλεμο στο Βιετ-ναμ και τις αντίστοιχες αναφορές στον Τύπο της εποχής. Ήταν δεδομένο ότι έπρεπε να περάσει χρόνος προκειμένου να αντιληφθεί, γιατί η Αμερική εισέβαλε και στην Καμπότζη, καθώς και την θεωρία του ντόμινο, όπως και το πόσο λάθος αποδείχθηκε. Οι 55 χιλιάδες Αμερικανίδες, των οποίων τα παιδιά γύρισαν πίσω σε φέρετρο, το κατάλαβαν άμεσα.

Κάπως λιγότερο δυσνόητο, ήταν το γεγονός της δίκης της «Δημοκρατικής Άμυνας», αν και πάλι δεν χωρούσε εύκολα στη σκέψη του, γιατί ένας καθηγητής Πανεπιστημίου να έφτιαχνε βόμβες και γιατί θα περνούσε τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του στη φυλακή, μια και αυτή ήταν η ποινή του Έκτακτου Στρατοδικείου. Τι να σήμαινε άραγε Έκτακτο; Θα τα καταλάβαινε όλα τούτα, λίγο αργότερα.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ:

ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Χ. ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ,

Μ. ΔΕΛΟΥΚΑΣ,

Σ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ,

Δ. ΚΩΤΣΑΚΗΣ ΚΑΙ

Β. ΖΩΓΡΑΦΟΥ.

Από το: http://kymvala.blogspot.gr/2009/08/blog-post_3431.html

Εξίσου γοργά θα καταλάβαινε γιατί τόση ανησυχία για τη διάλυση των Beatles. «Σκαθάρια!» Τι όνομα ήταν κι αυτό πάλι;

Αυτά συνέβαιναν έξω από τον οικογενειακό κύκλο, πέρα από τον σχολικό περίγυρο, στα τέλη εκείνου του μακρινού Απριλίου, στην Ελλάδα του '70.

Δυο μέρες μετά την Κυριακή του Πάσχα, στην αρχή μιας οικογενειακής εκδρομής με καιρό ανοιξιάτικο, αν κρίνουμε από την περιβολή, ο πιτσιρικάς ποζάρει μπροστά από τον ξύλινο πάγκο του Ξενία της ακριτικής πόλης, μάλλον με άνεση.

Ήταν σπουδαία υπόθεση εκείνη την εποχή η ύπαρξη και η λειτουργία των Ξενία. Τώρα πια

μπορούμε να μιλήσουμε για καθαρή, λογική, ισόρροπη, Ελληνική τουριστική πολιτική. Το συγκεκριμένο εγκαινιάστηκε, τον Δεκέμβριο του 1955 από τον Γεώργιο Ράλλη, υπουργό Προεδρίας τότε, στην πρώτη πρωθυπουργία Κ. Καραμανλή. Για περισσότερα περί «των εγκαινίων τουριστικού ξενοδοχείου εις Καστοριάν»,
εδώ:

<https://www.youtube.com/watch?v=3FZh-wy8Yp4>

Όπως και τα υπόλοιπα, έτσι και αυτό το Ξενία, ανήκε στην ομάδα ξενοδοχείων, που σχεδιάστηκαν - κατασκευάστηκαν από τον σημαντικό αρχιτέκτονα Άρη Κωνσταντινίδη και τους προδρόμους του. Θεμελιώθηκε το 1953 σε σχέδια του αρχιτέκτονα Χ. Σφαέλλου. Ήταν από τα πρώτα στην Ελλάδα.

Ξενία Σάμου. Από το: <http://kostastamatis.blogspot.gr/>

Μια πρόχειρη έρευνα, που ίσως να μην είναι απολύτως ακριβής, κατέδειξε ότι ανεγέρθησαν συνολικά 53 Ξενία. Σε μέρη τόσο τουριστικά, όπως η Μύκονος, ή ο Πόρος, όσο και ελάχιστα τουριστικά όπως η Δράμα ή η Άρτα. Θα πρέπει εδώ όμως, να συνυπολογιστεί ότι τη δεκαετία του '50 και του '60, το οδικό δίκτυο δεν είχε καμιά σχέση με το σημερινό. Οι αποστάσεις διανύονταν πολύ πιο αργά, οι διαδρομές ήταν σαφώς πιο όμορφες, αλλά συνάμα και πιο δύσκολες, πιο χρονοβόρες, πιο κουραστικές. Έτσι μια αξιοπρεπής ξενοδοχειακή μονάδα σε μη τουριστικό σημείο ήταν ευπρόσδεκτη, για τον περαστικό ταξιδιώτη.

Απρίλιος 1970 λοιπόν, η Ελλάδα ζει στο βαρύ και για αρκετούς στο απάνθρωπο κλίμα της στρατιωτικής δικτατορίας, ο υπόλοιπος κόσμος χορεύει στο ρυθμό του ψυχρού πολέμου, που σε σε μερικά σημεία του πλανήτη δεν είναι και τόσο ψυχρός, αλλά η ζωή παντού

συνεχίζεται.

Επειδή υπήρξαν και χειρότερα όμως, μόλις 21 χρόνια νωρίτερα ο πατέρας του πιτσιρικά βρισκόταν, όπως και οι περισσότεροι συνομήλικοί του στο σφαγείο του Εμφυλίου, στις πιο αιματηρές μάχες του, μερικά χιλιόμετρα δυτικά αλλά και βόρεια της Καστοριάς, στο Γράμμο και στο Βίτσι.

